

GADEK

45 let
kmetijskega
šolstva

NOVICE PODJETNIH
KMETIJCEV

K
M
E
T
I
J
S
K
A

Š
O
L
A

P
T
U
J

Letnik: 5
Številka: 1

November
1998

Zahvaljujemo se vsem, ki ste nam na kakršenkoli način pomagali pri izdaji našega časopisa. Prav posebej gre zahvala prof. Majdi Klemenčič za mentorstvo, lektoriranje ter ostalo "zajebancijo", prof. Davidu Drofeniku in prof. Vladu Beraniču za požrtvovalno in nesebično pomoč pri tehnični izvedbi glasila, profesorjem kmetijske zbornice za njihovo sodelovanje, potrpežljivost, prenašanje in moralno podporo ter računalničarjem za vsestransko pomoč.

Skratka, vsem še enkrat hvala!

Uredniški odbor

Uredniški odbor:

1. Glavna urednica: Marta Šamperl
2. Odgovorni urednik: Simon Puhar
3. Naslovnica: Oto Mesarič v sodelovanju z Bobo
4. Mentorica: Majda Klemenčič

Člani uredništva:

- **sveži sadeži:** Kvirina, Patricija, Zinka, Melita, Polona, Nela, Renata, Petra, Ana, Jožica, Dario, Peter.
- **jabokovi krhljeki:** Tatjana, Svetlana, Dr. Vseznačič, Andrej, Suzana, Marjan-Miki, Alenka.

Po mnenju Ministrstva RS za kulturo št. 415-234/97 mb z dne 14.3.1998, je SADEK proizvod informativnega značaja, za katerega se plačuje 5% davek od prometa proizvodov.

UVODNIK

JUTRI JE NOV VELIČASTEN DAN

Jutri moram narediti nekaj velikega, nekaj nadvse pomembnega, kar bo za vselej obveljalo, česar ne bo nikoli poteptal čas in človeški prezir. Gotovo bom zmogel, kajti v meni je utripa strast nenehnih iskanj in nemir mlade duše.

Napisal bom pesem o ljudeh in divjih rekah, ki bo tolažila pozabljene, radostila radost in vodila iz teme obupa. Vznesene besede in sveže misli bodo napolnile prazne sanje in noči brez ciljev.

Napisal bom pesem, kajti pesem je večna.

Naslikal bom sliko in razgalil razgreto dušo, da se bo otresla spon in krivic, ki jih prinaša vihravo življenje. Odločno bom zajemal zdaj z razkošne slikarske palete zdaj iz globine svoje duše. Naslikal bom žalost in veselje, strah in pogum, obup in upanje...

Naslikal bom sliko, kajti slika je večna.

Dosegel bom nedosegljivo, kar je na robu človeških moči, nerazumljivo daleč in nevidno. Šel bom kot vernik za križem, kot popotnik za lučjo. Spoznal bom tišino neznanega, silovito brezmejnost veselja, resnico preteklosti...

Spoznal bom neznano, kajti spoznano je večno.

Ko bom utrujen od poti, izčrpan od razdajanja in razočaran od porazov, se bom vrnil na domače dvorišče, da se znova napijem spominov. Legel bom v senco oreha, ki ga je nekoč posadil oče. Razkošno se je razbohotal, da smo lahko otroci priplezali do najvišjih vej, od koder je bilo videti vse do roba vasi. V njegovi senci smo brezskrbno potovali od igrivih spominov k podobam svojega prihodnjega življenja. Vsako jesen je bogato rodil in mati je vselej ob praznikih spekla najboljšo potico, ki sem jo kdaj koli okusil.

Vem, kaj bom storil!

Posadil bom drevo, ki bo pognalo čvrste korenine in me za vselej priklenilo nase. Hvaležno bo hladilo z razkošno senco, razvajalo s sočnimi plodovi in vznemirjalo z mogočno podobo.

Posadil bom drobno drevo, da bo življenje vredno in pomembno tudi zaradi drobnih trenutkov in prijazne besede. Posadil bom drevo zaradi mladostnih spominov na dom in sladke dobrote, za vse, kar je bilo, je in bo...

Posadil bom drevo, kajti drevo je dom, je moč in novo življenje.

Marsikdo skoraj vse življenje čaka na pomembne dogodke in velike uspehe, ki ga bodo prevzeli in mu polepšali pot, čeprav je v slehernem življenju vsak še tako skromen dan velik in vsako posajeno drevo pomembno.

Tudi vi ste posadili drevo, in sicer drevo življenja. Čestitam vam ob tem vašem dejanju in vam želim, da se še mnogokrat odločite, da posadite takšno ali drugačno drevo: tanko ali debelo, visoko ali nizko, listnato ali igličasto..., saj ni pomembno - kajti Drevo je večno.

Bralcem pa želim obilo užitkov ob prebiranju Sadeka.

Ravnatelj mag. Vladimir Korošec

Letni delovni načrt je temeljni dokument, ki določa in usmerja delo v šoli.

Čeprav izhaja iz zakonodaje drugih dokumentov, želi spoštovati potrebe in interese vseh, ki so tako ali drugače povezani s šolo. Usklajeno ga sprejemajo delavci, dijaki in starši, potrjuje pa svet šole.

Zavedamo se, da samo dobra šola usmerja, navdušuje nad znanjem in idejami ter je prepoznavna v okolju kot prijeten dom dijakov in učiteljev.

V šolskem letu 1998/99 je v 17 oddelkih Poklicne in tehniške kmetijske šole 352 učencev, od tega je v štiriletnih programih 173 učencev, v triletnih 137 in v dvoletnih programih 42 učencev, ki se izobražujejo za naslednje poklice:

- kmetijski delavec, 2- letni poklicni program;
- kmečka gospodinja, 2- letni poklicni program;
- pomočnik kmetovalca, 2,5- letni program;
- pomočnik gospodinje, 2,5- letni program;
- poljedelec - živinorejec, 3- letni program;
- kmetovalka - gospodinja, 3- letni poklicni program;
- kmetijski tehnik, 4- letni program;
- kmetijsko gospodinjski tehnik, nadaljevalni program;
- kmetijsko gospodarski tehnik, nadaljevalni program.

UČENCI PO LETNIH

PROGRAM	1.letnik	2.letnik	3.letnik	4.letnik	SKUPAJ
pomočnik kmetovalca	9				9
pomočnik gospodinje	22				22
kmetijski delavec		7			16
kmečka gospodinja		16			27
poljedelec živinorejec	18	9	8		40
kmetovalka gospodinja	23	50	47		97
kmetijski tehnik	18	27	37	45	114
kmet. gosp. tehnik			13	15	38
kmet. gospodar. tehnik			12	13	21
SKUPAJ	90	113	117	73	352

SODELAVCI OSTALIH ŠOL

Radovan AČIMOVIČ - športna vzgoja

Janez BEZJAK - fizika

Vlasta PRISLAN - računovodstvo

Ljuba KODELA - varovalna prehrana

Damjan SAMOJLENKO - športna vzgoja

Andreja DREVENŠEK - družbena znanja

Jelka KOKOL PLOŠINJAK - zgodovina

Anton ZADRAVEC - praktični pouk

STALNI SODELAVCI V POGODBENEM DELOVNEM RAZMERJU

Andrej KOVAČIČ, dipl. inž. gozd. - osnove gozdarstva

Franc CETL - PRA - pletarski tečaj

Mirko PLOHL - PRA - lončarstvo

Drago ŠESTANJ PERIČ - PRA - mizarstvo

Franc SAGADIN - PRA - strežba

Marija PRAJNER - PRA - peka kruha

Aleš GAČNIK - dediščina in prostor

Da bi bilo zanimanje večje, smo učni program obogatili z različnimi dopolnilnimi dejavnostmi. Pričeli smo z uvajanjem obrti in praktičnih veščin: šivanje, tkanje, ročna dela, kuharstvo, peka kruha in slaščic; sušenje sadja, izdelava jabolčnega kisa, vinarstvo, sušenje zelišč – priprava čajev; lesno pletarstvo, obdelava lesa, obdelava kovin – varjenje; lončarstvo; čebelarstvo... Praktični pouk iz sadjarstva in vinogradništva opravljamo predvsem na Grajenščaku, iz živinoreje v Placarju ali pa na različnih kmetijah.

TEMELJNE USMERITVE V ŠOLSKEM LETU 1998/99

Slovensko kmetijsko šolstvo se sooča z resnim problemom. Vpis, zlasti v triletno programe, se zmanjšuje, kar slabi razvoj šol in njihov pomen v kmetijskem prostoru.

Čeprav je vpis v kmetijske šole odvisen od gospodarskih in političnih razmer, lahko šola pomembno prispeva k boljšemu odnosu družbe in posameznikov do kmetijstva in kmetijskega šolstva. Tega se v ptujski kmetijski šoli zavedamo. Čimprej bo potrebno prenoviti vse izobraževalne programe, jih dopolniti z aktualnimi vsebinami in znanji, ki bodo utrdila podjetništvo in nove proizvodne dejavnosti na podeželju.

V šoli bomo v prihodnje oblikovali ustvarjalno vzdušje, ki je temeljni pogoj za uspešno delo na številnih področjih. Največ pozornosti bomo posvečali aktivnim metodam učenja ter pripravam na maturo in zaključni izpit. Dodatno bomo spodbujali raziskovalno dejavnost dijakov ter jih usposabljali za podjetništvo in obkmetijske dejavnosti. Obenem pa se že s polnimi močmi pripravljamo na velik jubilej, 45- letnico naše kmetijske šole, ki bo predvidoma v začetku novembra na Turnišču. V šolskem letu 1998/99 so pred nami naslednje pomembne naloge:

Skrb za znanje:

- kvalitetnejši pouk (nove oblike in metode dela);
- mladinska raziskovalna dejavnost;
- dopolnilne dejavnosti in podjetništvo pri pouku;
- izobraževanje in usposabljanje učiteljev.

Utrjevanje strokovne dejavnosti šole:

- poskusi v poljedelstvu ob sodelovanju strokovnih ustanov in podjetij;
- testiranje škropilne tehnike;
- seminarji, tečaji in druge oblike usposabljanja odraslih.

Sodelovanje šole z okoljem:

- usmerjanje mladih v kmetijske poklice;
- sejmi, razstave, tekmovanja in druge prireditve;
- obveščanje javnosti o delu v šoli in njenih razvojnih usmeritvah.

Zagotavljanje materialnih pogojev:

- nakup strojne opreme za poljedelstvo, vinogradništvo in vinarstvo;
- nakup traktorja za vinogradništvo in sadjarstvo (SAME FRUTTETO II 75 DT);
- urejanje šivalnice in učilnice za teoretični pouk (naravoslovje, poljedelstvo, živinoreja);
- posodobitev objekta na Grajenščaku (ureditev učilnic za praktični pouk) v mansardi.

UČITELJSKI ZBOR

Vsaka šola se odlikuje po svojih učiteljih. Z vidika kadrov imamo ugodne pogoje za izvajanje pouka in ostalih dejavnosti. Večina učiteljev ima ustrezno smer in stopnjo izobrazbe, razen na nekaterih deficitiranih področjih, kot so: matematika in gospodinjstvo. Nekaj učiteljev bo v skladu z zakonodajo pridobilo tudi pedagoško-andragoško izobrazbo (dve učiteljici) in strokovni izpit (tri učiteljice). V šoli je zaposleno 36 učiteljev in 6 ostalih strokovnih delavcev. Pedagoško obvezo dopolnjuje v naši šoli tudi 8 zunanjih učiteljev iz ostalih šol Šolskega centra Ptuj. Pri pouku sodeluje tudi 7 zunanjih sodelavcev, ki poučujejo strokovne predmete in nekatere vsebine praktičnega pouka.

Ravnatelj naše šole je mag. VLADIMIR KOROŠEC.

Pri pedagoškem delu sodelujejo tudi nekateri delavci, ki so zaposleni na centru: vodja računalnika, multimedijski tehnik, laborantka in knjižničarka.

SREČANJE AGROŽIVILSKIH ŠOL SLOVENIJE V MARIBORU

24. oktobra 1997 je v Mariboru potekalo srečanje vseh enajstih agroživilskih šol Slovenije. Zbrali smo se v mrzlem jutru ob 8. uri pred šolo v Mariboru. Za našo šolo smo tekmovali in sestavljali ekipo naslednji učenci: Tatjana Ozmec, Maja Vomer, Zinka Juhart, Alenka Capl, Dejan Hren, Matej Tikvič, Sandi Perhač in Dušan Vučak. Od mentorjev naše šole sta bila zraven g. Mirko Lovrec in ga. Ida Korošec. Zelo lepo so nas sprejeli in nam ponudili malico. Najprej smo pomalicali in si ogledali okolico mariborske šole. Nato smo se vrnili v učilnico, kjer nas je najprej nagovoril ravnatelj srednje kmetijske šole Maribor. Za tem so nam razložili potek nalog in ocenjevanja.

Prva naloga je bila za Zinko in Alenko, in sicer obiranje grozdja; čim več in čim hitreje pobrati grozdje v treh minutah. Ocenjevala se je kakovost obiranja, ali je bilo zraven kaj listja ali grozdje na tleh in seveda količina nabranega grozdja.

Druga naloga je bila spretnostna vožnja s traktorjem. Med tem časom, ko smo mi gledali, kako pobirajo grozdje, so kandidati za spretnostno vožnjo imeli dve minuti časa, da si ogledajo progo in preizkusijo traktor. Ampak na žalost se je en kandidat iz Kranja zaradi prehitre vožnje prevrnil in je naloga zaradi varnosti izpadla iz programa. Hvala bogu, da se mu ni nič zgodilo. Naš kandidat je bil Sandi Perhač, ki žal ni prišel na vrsto in je bil kar žalosten, da ni mogel pokazati svojih "traktorskih" sposobnosti.

Tretja naloga je bila prenašanje zabojev in jih potem zložiti v piramido. Tekmovala sta Dejan in Dušan; bila sta kar spretna in hitra.

Četrta naloga je bila lupljenje jabolk. Ocenjevalo se je, iz koliko kosov smo sestavili olupek v dolžini dveh metrov. Tu sva tekmovali Tatjana in Maja. Jabolka so bila zelo mastna, tako da so kar drsela iz rok. Sicer pa poznate sorto jonagold! Morali sva dobro paziti, da se katera ne bi urezala, ker so bili noži zelo ostri.

Peta naloga je bila degustacija jabolk, tekmovala sta Dejan in Matej. Bilo je zelo zaminivo.

Šesta naloga je bila stekleničenje vina. Naj vam izdam, da ni bilo vino, ampak le vrela jabolčnica. Tekmovala sta Sandi in Dušan.

Na vseh igrah smo se dobro odrezali in bili zadovoljni; pa saj poznate rek:

VAŽNO JE SODELOVATI, NE PA ZMAGATI!

TATJANA, 4.b

SPREJEM NOVINCEV

Jesen je čas, ko se začnejo jesenska opravila. Začne se pospravljanje poljskih pridelkov, obiranje jabolk, trganje grozdja,... Tudi na Poklicni in tehniški kmetijski šoli Ptuj smo opravili veliko dela. Znamo pa združiti tudi prijetno s koristnim. V sredo, 8.10. 97, smo učenci in

profesorji naše šole pripravili sprejem novincev prvih letnikov v šolo. To smo storili na Grajenščaku. To je naše delovno mesto, kjer izvajamo praktični pouk. Grajenščak je na zelo lepem prostoru in ga učenci z veseljem obdelujemo in obiskujemo. Imamo vinograde, sadovnjak in veliko zgradbo, ki ima kuhinjo, kjer gospodinje kuhajo ter dve učilnici. V zgradbi imamo tudi veliko "prešo" in pravo vinsko klet.

Srečanje, ki je bilo zelo zanimivo, je odprl ravnatelj naše šole gospod Vladimir Korošec. Pozdravil nas je in s spodbudnim uvodom nagovoril predvsem novince. Po uradnem govoru je sledil kulturni program, ki ga je povezovala gospa Milena Furek. Nato smo novincem dodelili razredne varuhe, ki jih bomo čez leto nadzorovali, varovali v težkih trenutkih, pomagali in jih uvajali v srednješolsko življenje. Vsak razred novincev se je predstavil z nekaj besedami. Tudi varuhi smo z nekaj besedami pozdravili novince in jim izročili skromna darila ter jim obljubili našo pomoč. Po dodelitvi varuhov smo imeli modno revijo, ki so jo pripravile učenke 3.č. Pokazale so se v oblekah, ki se nosijo v današnjih dneh. Medse so povabile tudi učenca - manekena iz 2. letnika. Program smo zaključili z izbiro gospodarja in gospodinje Grajenščaka. Tekmovali so učenci in učenke tretjih in četrth letnikov. Preizkusili so se v znanju kmetijstva. Učenci tekmovalci so prepoznavali sorte jabolk; dobili so vprašanja iz vrtnarstva, kmetijskega strojništva, iz sadjarstva in vinogradništva. Ob koncu izbire so morali pokazati izvirni predmet, ki so ga prinesli s seboj in simbolizira vinogradništvo oz. trgatev. Kandidati so imeli veliko različnih predmetov. Komisija je na koncu določila zmagovalca. Zmagala sta učenca iz 4.a, Damjan Kelc in Andreja Bec. S tem sta dobila naslov gospodarja in gospodinje Grajenščaka.

Prijetno druženje smo zaključili s pogostitvijo. Veselimo se že novega srečanja, za katerega upam, da bo kmalu.

SVETLANA, 4.b

BLAZNO RESNO O MATURI

Vsakdo ima v svojem življenju neke cilje. Nekdo hoče biti pomemben, drugi materialno preskrbljen, tretji hoče le mirno in udobno življenje. Kako pa lahko te cilje dosežemo? Ena izmed možnosti je znanje. Z znanjem lahko dosežeš tisto, o čemer si kot otrok sanjaril. Tudi ti lahko dosežeš te cilje. Le s šolo se je potrebno spoprijeti.

Mi smo ravno na tej poti. A na koncu te poti je prepreka – matura. Le ona odloči, kam boš šel dalje. Na maturo so nas opozarjali že v prvem letniku. Toda komu je to pristalo v ušesu? Meni ne. Ampak leta hitro minevajo. Še kot prestrašen fazan postaneš maturant. Profesorji in pedagoginja ti že spet pričenjajo tečnariti z maturo. Ampak ti ponovno najdeš izgovor: "Še je čas!" A za božičem kmalu pride pust in njegove norčije. Po teh norčijah pa tako ali tako ni nihče sposoben za priprave na maturo. Matura pa ti že začne odpirati vrata. Spoznaš bridko resnico, da sploh nič ne veš. V tvojem umu se to ponovijo vse tiste izrečene besede. Tedaj se dokončno odločiš, ali se boš spoprijel z maturo ali ne. Marsikdo meni, da je dovolj, če opraviš maturo. Toda že spet se motiš; če hočeš na nek "boljši faks", moraš uspešno opraviti maturo, in to v prvem roku. Za to pa je potrebno znanje.

Maturantom matura že trka na vrata. Ni še prepozno. Moramo se pričeti učiti, in to ne jutri, ampak danes in to uro !

ANDREJ, 4.a

MATURANTSKI IZLET

Dne 27.8.1997 smo četrti letniki odrinili na dolgo pričakovan izlet. Potovali smo v Španijo, natančno v Lloret de Mar.

ŽUR DO KONCA IN NAPREJ!

Prvo pravilo Lloret de Mara: živeti se začne, ko pade mrak.

Drugo pravilo: sobarice res hočejo pospraviti sobe že okrog enajstih, ampak prijaznost jih običajno prepriča, da tvoji sobi prizanesejo z metlo še za kakšno uro, kajti noči so v Španiji zelo naporne. Imaš pa tudi sobarice, ki so te kar naprej zmerjale s čudnimi besedami, kot so "croatia banditosi".

Vendar so se kar precej zmotile, kajti mi smo "slovenian banditosi". Ko pa te dodobra prebudi tropska vročina, že čutiš počitniško lenobo in še malo poležavaš, dokler nisi sposoben zbrati svojih kosti in jih peljati na plažo. Tam pa te kmalu obišče kakšna prijazna punca ali "lušten" fant, ki uporabi vse svoje znanje tujih jezikov in iztisne ves šarm iz sebe, da bi te prepričal, da je ta in ta diskoteka najboljša. Na koncu popoldneva se ti pod brisačo skriva že zajeten kupček kuponov za popuste in proste vstopne v "najboljše" diskoteke v Lloretu, ki jih je več kot trideset. Zgodba se ponovi zvečer na ulici in ne preostane ti nič drugega, kot da se prepustiš nori noči v objemu izbrane diskoteke, lahko pa jih prekrižariš tudi več. Mi smo seveda bili najbolj navdušeni nad Casablancu. Na največje romantike ne bomo pozabili in jim priporočili prelepe peščene plaže, ki so zelo zapeljive, še posebej, če imaš čudovito družbo. Če si rad s prijatelji, je plaža enkratni kotiček za privatno zabavo z mega kitaristom.

GRLU IN ŽELODČKU sta v Lloretu namenjena dva domača proizvoda:

sangria, mešanica vina in šampanjca, sadja in sestavin, ki ti jih v gostilnah nočejo izdati, in **paella**, testo, obloženo z morskimi sadeži. BLJEK! Osebnost so se mi sicer zdeli najbolj okusni postavni predstavniki moškega spola, prava zbirka iz vse Evrope, ki jih je kar mrgolelo naokoli. Žal mi ni nihče dovolil, da bi ga vsaj malo ugriznila, tako da še sedaj ne vem, če so res tako dobri, kot je bilo videti.

EVIVA ESPANA!

Res ti odsvetujem, da bi to vpila na trgu pred cerkvijo Svetega križa v Barceloni, kjer domačini večkrat plešejo svoj nacionalni ples, nekakšno kolo. Priporočam, da si ogledaš Barcelono, čeprav te je malce strah, da boš videla samo cerkve in spomenike. Dober vodič, in naš je bil tak, vas bo popeljal do magične fontane, kjer ob soju lučk in glasbe ob "plešočem" vodometu celo največji neromantiki postanejo malce zasanjani.

Obiskali smo tudi olimpijski stadion in sedli na klopce arhitekta Antonija Gaudija. Če se umetnosti nikakor ne morete preobjesti, te z odprtimi vrati čakajo muzeji, med katerimi so najbolj znani Picassov, Dalijev in Mirojev na čelu. Mi smo seveda obiskali samo Dalijev muzej, ki je bil za nas še najbolj zanimiv. Pred vročino pa lahko zaideš v kakšno špansko klet, kjer te bo segrela pristna španska kapljica. Vrhunec pa doseže izlet na ogled viteških iger, kjer ti ne primanjkuje hrane, pijače, vročine in glasnega kričanja. Še bolj vroče pa ti bo postalo na bikoborbah in ob flamenku.

Upam, da sem vam, bodoči maturantje, prižgala kakšno iskrico za ogled prečudovite Katalonije. Upam pa tudi, da se boste v razredu pametno in razumno odločili, kako in kam na maturantski izlet, kajti ta vam bo dolgo ostal v spominu.

SUZANA, 4.b

ZGODBE UČENCEV

Usedem se na obrežje reke in razmišljam.

Razmišljam o minulih urah.

Razmišljam o minulih dneh.

Razmišljam o minulih tednih, mesecih, letih...

Čas beži.

Ni več mnogo trenutkov, ki so nam dani preživeti skupaj, tukaj, zdaj...

Tega se prav dobro zavedamo mladi, ki smo ali bomo vsak hip opravili s srednjo šolo. Nekateri smo to bežanje časa prav posebej začutili. Vse je kar tako švignilo mimo nas; zmanjkalo nam je časa za mnoge stvari - tako tudi za izdajo šolskega glasila; ker pa vsi vemo, da je čas denar...

Danes lovimo ta čas in nekako nam je uspelo. Z združenimi močmi smo "stari" in "novi" dijaki uspeli!

Uspeli smo in uspel boš tudi Ti!

Ko boš stopil iz svojega doma, pusti svoje skrbi na hodniku, da v zraku pobereš nekaj dobrih misli, ki padajo z neba. To je sadje z velikega drevesa svetlobe, ki ga hrani vesolje.

Sonce.

Sonce, sonce!

Tudi morski valovi in bršljan, ovit okrog hrasta, in zvezde na nebu in roža na zemlji; vse, vse okrog nas misli in govori - samo prisluhniti je treba znati in razumeti ta bajeslovni šepet, da zveš od cveta, kdo ga je danes prebudil, pa da vprašaš ptico, čemu tako žalostno poje...

Ne!

Mi ne razumemo.

Pobirajmo dobre misli z neba!

Dobre misli so čiste kakor biseri, imajo krila za polet.

In na teh straneh so dobre misli. To so dobre misli nas mladih.

V njih so zajete naše sanje, naši najdražji, naše skrbi, naše veselje, skratka, vse naše. Ampak - mi bi to Naše radi delili s teboj, dragi Bralec.

Usedi se ob meni na obrežje in prisluhni.

Prisluhni mlademu srcu, ki pravi...

SIMON

MOJA IZPOVED TEBI

To ni zgodba. To so spomini, ki jih nosi življenje in moje srce. Danes odpiram svojo dušo, ker je bolečina prehuda in neznosna.

Čutim in se zavedam, da sem izgubila nekoga, ki mi je bil zelo blizu.

Naj moje današnje besede najdejo prostor v tvojem srcu. Želim, da bi videl, kako močno sem bila ranjena tisto sobotno noč. Nocoj so moje besede namenjene samo tebi. Bil si nekaj posebnega, še vedno si. Ni vse v lepoti, pravijo, a ti si imel vse. Hočem, da veš, nisem želela izgubiti pameti in razuma, a si tako zelo drugačen, da nisem imela izbire. Pomislim, tu ni zmagovalcev, le čas je, ki ujame ljudi pod svoje okrilje in jih uniči ali pa osreči za vedno. Kaj si mi dal, da te občudujem?

Prevečkrat so se srečale najine oči, da bi lahko skrila tisto, kar se je rodilo iz pogledov. Nočem, da veš, kako me je vse skupaj prizadelo in uničilo. Sama sem kriva!!

Za svoja DEJANJA ZNAM IN MORAM NOSITI POSLEDICE. Človek sem. Grešim....Tisto noč sva se dolgo pogovarjala. Hotela sem, da bi našel nekaj lepih besed zame, a jih ni bilo.

Sem iskala preveč?

Kaj se je zgodilo s teboj?

Kje si pustil svojo prvobitno podobo, ki sem jo nosila v sebi toliko časa?

Ne, nočem več iger, ker je ČAS IGER MINIL.

Zakaj imam občutek, da se mi hočeš približati, a nočeš?

Najraje bi razbila čustvo v sebi in ga pomendrala v prah, da bi se razblinil. V tej igri ni pravil in kdor ne drži vseh kart v rokah, ta izgubi. Bila je noč in vedela sem, da bolečine in negotovosti tega dne ne bom zlahka pozabila. Še vedno si nisem bila na jasnem. Spraševala sem se, kakšna je bila ta najina ljubezen. Zdelo se mi je, da se bo podrl svet, ko sem resnično spoznala, da te ni več. Ko si me objel, sem se ponavadi še bolj tesno privila k tebi in občutila, kako me je tvoja roka božala po laseh. Pišem ti. Pišem ti le tisto, kar sem resnično mislila. Kajti v pismih ni laži!

Je samo izpoved ljubezni, ki jo človek občuti in doživi samo enkrat v življenju. A taka, kot je bila najina, je samo ena. Toda sanje so samo sanje in tudi najina ljubezen se je končala tako, kot se končajo sanje - z bolečino.

Ljubezen pomeni odpuščati, dajati, verjeti, žrtvovati in si želeči.

Morda te preseneča tak začetek, a tudi najin začetek je bil tako lep, prelep.

Veliko sem premišljevala, a sedaj, ko je to potrebno spraviti na papir, ne najdem besed ne misli.

Ko hodim po cesti in srečujem zaljubljene parčke, vidim naju.

Pride trenutek, ko se zaveš krute praznine, ki ji ni konca. Včasih čutim, da padam, da izgubljam upanje. Toliko joka, bolečin in trpljenja doživljam danes.

MARTA, 2.č

PEKOVA POMOČNICA

Petra pomaga peku Pavlu peči piškote, pite, potice, pomarančne poljubčke,... Po popoldanski peki pride pek Pavle po predzadnji pladenj peciva. Pozorno pogleda po pekarni. Pečica prazna, prazne police,..., piškoti pojedeni. Pogleda povsod. Polglasno pokliče: "Pomočnica Petra, pridi, pohiti! Pomoč potrebujem!" Petra pokuka preko pulta. "Poglej, prazni pladnji!" pokaže Pavle po pladnjih. Petra potihem previdno pove: "Popoldan prihitijo peki palčki pomagat pri peki. Pa plačam pomoč! Pravzaprav piškoti plačajo!"

Prijazni pek Pavle popravi pekovsko pokrivalo, pogodrnja, potem poboža pomočnico Petro: "Prav, piškoti plačajo pomoč!"

Prinese polno posodo peciva, Petrino plačilo.

KVIRINA, 3.č

NEDOKONČANE MISLI

Dan se je prevesil v noč. Stojim, gledam. Lahek, mehak veter mi rahlo piha v obraz in suši solze bolečine. Zdi se mi, kot da bi me božal s svojimi nežnimi perutnicami. Zaprem oči.

Majhna solza kane iz oči na tla in se razblini na tisoče drobnih kristalčkov, ki jih ni mogoče več združiti.

Počutim se kot suha veja in če kdo stopi nanjo, se zdrobi. Ostale bi le sanje, ki se končajo v grobu; te sanje so močnejše in neusmiljene. Iz teh sanj se ne more vrniti nihče. Te sanje so del mene in del teh sanj sem jaz. Odprem oči.

Nekje v daljavi vidim majhno zvezdico, ki utripa kot majhna lučka. Zdi se, kot da bo zdaj zdaj ugasnila...

Beseda "ugasnila" me spominja na smrt prijateljice, ki je ljubila družbo, sonce, zvezde... Ampak zaradi čudnih okoliščin se je njeno srce prerano ustavilo. Bila je kot prečudovita dehteča vrtnica na vrtu, ki cvete, a na koncu ovene.

Ko sem jo nazadnje videla, je ležala na jasi. Njeno telo je bilo negibno, njeni svetli lasje umazani od krvi in roke hladne. Le kaj se je skrivalo za njenimi očmi? Tako modre so bile kot morje. Huda bolečina se je skrivala za temi očmi; zakaj ni nobenemu pustila, da bi odkril to bolečino?

Nedavno tega sva se pogovarjali in dejala mi je: "Ne, ne smeš tako grdo misliti o sebi; tudi jaz sem tako mislila o sebi, pa poglej, kam sem prispela... Nič... Ljubezen... Ne, ne smeš je izgubiti, ker potem lahko postaneš zlobna."

Bila sem kot senca, ki je zrasla v tisoč drugih senc, sama sebe nisem ločila v njih. A usoda v življenju je takšna, kakršna je in mi moramo s tem živeti do konca svojih dni.

PATRICIJA, 3.č

SUZANI - MOJI PRIJATELJICI

Ti morda veš, kam to spada? Naravnost v tvojo notranjost. Je tako? Ja, ne vem zakaj, a rada bi se ti zahvalila za vse, kar si dobrega in koristnega v preteklem času storila zame. Dobro veš, da brez tebe nikoli ne bi bila več tu. Ponudila si mi pomoč in oporo, ko sem le-to najbolj potrebovala.

Ko sem želela tolažbo, nasvet ali samo pogovor, sem se zmeraj lahko obrnila nate. Nikoli mi nisi rekla: Nimam časa, pusti me pri miru! Ne. Celo odpisala si mi na moja otožna pisma, se z mano odkrito pogovorila o trpljenju mojega življenja. Rada bi se ti zahvalila za vse, za vsako malenkost posebej. Tebi, ki veš, s kakšno "masko" sem pokrita, tebi pravim prijateljica. "Moja maska sreče" se je odgrnila samo zate, samo ti poznaš moj pravi obraz, mojo notranjost. Samo zate sem jo snela in za nikogar več. Ti si val, ki zalije mojo dušo, ranjeno dušo tudi takrat, ko je rana globoka. Tvoja beseda dvigne val in rano počasi, a uspešno celi. Ti človeku pomagaš prebroditi najtežjo točko življenja. Pomagaš mu čez prepade in zato ne bi bilo dovolj, če bi besedico hvala slišala tisočkrat na dan, ker jo namenjam tebi. Si prava prijateljica in oseba, ki je vredna naziva človek. Rada bi ti vse povrnila, a vem, da tega niti v sanjah ni mogoče storiti, čeprav si to še kako močno želim...

Nate budno noč in dan pazi nekdo, ki mu tudi jaz pravim prijatelj. On, ki ga ljubiš, te ni spremenil, in te vzel samo zase, ampak te deli s tistimi, ki jih potrebuješ ti in prav tako oni potrebujejo tebe. Veš, prijateljstvo izžareva nek poseben čar, čar spoštovanja, iskrenosti in navsezadnje tudi čar zaupanja.

Lahko je najti človeka in mu kar tako reči prijatelj, a težko je najti človeka, ki si zasluži ime prijatelj.

Zato bi ti rada rekla le HVALA, čeprav ta beseda zveni tako izrabljeno, tako skromno.... Ne, rekla ti bom tisočkrat hvala.

Zavedam se, Suzana, da to ni dovolj...

MARTA, 2.č

ADIJO, LJUBEZEN MOJA

Sonce se je skrilo za oblak. Nevihta bo. Čutim. Nemirna sem. Spet te ni. Kam si se izgubil? Zakaj? Ta večni zakaj. Razneslo mi bo srce. Od žalosti, hrepenenja in neizpolnjenih sanj. Ljudje smo res čudna bitja. Ko nekaj imamo, hočemo še več in več in vedno več.

Ko me pogledaš... Mravljinci in tisoč želja. In vendar ena sama, velika, neizpolnjena želja. Bodi zdaj tukaj, ob meni. Saj vem, da je nemogoče. In tako bo ostalo. Bolje za oba. Ali res? Nekoč sem oboževala jutra. Zdaj jih sovražim. Samo enkrat bi se rada prebudila v tvojem objemu. Enkrat samkrat bi rada odprla oči in te uzrla poleg sebe. Čutila tvoj utrip. In potem? Še sama ne vem. Poljubila bi te na oči. Izginil bi ves svet. Samo enkrat... Hrepenenje me razžira. Kam naj z ljubeznijo? Naj jo zavržem? Saj je nočeš. Hotela sem... Ne, želela sem ti odpreti srce. Želela sem se vdati. Ampak ti si stopil nanj in me tako boli!

Bo kdaj nehalo boleti srce? Srce je trpežno, preživelo je že marsikaj. Tudi to bo. Nekoč boš stopil z njega. Moral boš.

Kaj se bo zgodilo? Bo spet lepo? Bom spet pela in zasanjana stopala v nov dan? Se bom še kdaj prešerno nasmejala? Ne morem ti povedati, kako me boli. Boli me, ker se počutim izigrano. Boli, ker sem se že spet zmotila. Kako je to mogoče?

Ležala bi sredi visokih trav in vpijala sončne žarke. Rada bi počenjala tisoč majhnih neumnosti, ki jih počenjajo zaljubljeni. Rada bi bila srečna! Je to res tako težko? Dežuje. Opazujem kaplje, ki drsijo po oknu. Nebo joče z menoj. Boli me, tako zelo boli! Čisto lahko si predstavljam tvoj obraz, ko bi ti povedala, kakšno razdejanje puščaš v moji duši. Tvoj znani, osvajalski nasmeh. Še ena izmed mnogih. Pa saj se ne bi poglobljal v moje besede. Šle bi mimo tvojih ušes, mimo srca. Ga sploh imaš? Ljubezen... Si kdaj ljubil? Saj nima pomena. Ne boš povedal ali pa se boš zlagal. Laž je tvoja spremljevalka. Sprva so bile to drobne, nepomembne laži, ki so prerasle v največjo laž. Vse bi prenesla. Sem prenesla. Slepila sem se. Laži, ki si mi jih trosil... Dovolj mi je! Tako neznansko sem bila tvoja. Šla sem preko sebe. Samo da si bil srečen. Kaj pa moja sreča? Ni pomembna? Nekega dne, ko se boš pobiral, tako kot danes jaz, boš razumel. Morda boš. Kako naj se rešim iz začaranega kroga? Nimam moči. Ampak čas celi rane. To mi vsi govorijo. Govoriti je lahko. To veš sam. Tako z lahkoto so ti letele besede iz ust. Same laži. To mi je šele sedaj jasno. Trpek okus v ustih. Črvičenje po drobovju. Globoki vzdih. Tresenje rok. Vsega tega ne poznaš. Pa boš spoznal nekega dne. Močno si želim. Želim, da bi nekega dne prišla ženska, ki ti bo pohodila srce. Takrat boš nemočen, kot sem danes jaz. In se boš spraševal. Odgovorov ne bo. Takrat se spomni name. Razumel boš mojo bolečino. Čemu to dolgo poslavljanje? Zakaj ti razlagam svojo srčno bolečino? Mi bo vsaj za hip odleglo? Upam. Saj vem, da je upanje zaman. Ker vem, da me bo še bolelo. In ti boš še nasmejan stopal v nov dan. Pa jaz? Kaj mi bo prineslo jutro? Spet bolečine? Kanček sreče, po kateri tako hrepenim? Kaj? Nehalo je deževati. Izza oblaka plaho kuka sonce. Ljudje so zaprli dežnike.

Še slonim ob oknu. Moje misli so jasnejše. Drugačna sem. Optimistična. Solze so se posušile. Ne pravijo zaman, da po dežju posije sonce. Tudi zame bo še sijalo. Nekoč, ko bo prišel neznani. Vedela bom, da je pravi. Adijo, ljubezen moja!

ZINKA, 3.č

NEKDO

Ozrem se po ogromni pisani množici. Nekomu izmed teh širokoustnežev želim ponuditi pomembno vlogo v svoji mladosti, ki se počasi in neopazno izteka, kakor se majhen potok izlije v reko in ta v večji obseg vode.

V mojih mislih se zvrstijo pretekli spomini, katerim se pridruži še dobro otipljiv vonj po brezskrbnosti, umirjenosti, in ko vse to zamenja trenutna realnost, katere tla so tako majava, se moram nekoga okleniti ali mu poiskati dlan, da jo pokrijem s svojo. Sama sebi postajam vedno bolj moreča nočna mora. Da, tisti nekdo je sedaj delček moje mladosti. Deležen je moje pozornosti, prijateljske, iskrene, nepretirane, a še zmeraj zelo globoke ljubezni.

Je ob meni, ko se sonce razdaja do onemoglosti, ko so usta noč in dan v znamenju smeha, in tudi takrat, ko vse to zamenjajo oblaki, ki so temni in neprijazni ter ne predstavljajo vloge čudovitih, prijaznih oblakov. O dnevi, polni obupa, žalosti, prepojeni od solz!

Zakaj vas ni moč izničiti, odpeljati od ognja, vas predati igri ognjenih iskric, opazovati vaš pogreb, in nato le ostanek, katerega predstavlja gost, zadušljiv dim, ki je kljub svoji dolgi obleki nemočen?

Tudi ob tovrstnih časih ostaja on nespremenjen, v takšni obliki, v kakršni sem ga spoznala ob dnevu prihoda.

Tih, po izrazu sodeč, nemočen, zamaknjen vase in prav zaradi teh primesi opazen za oči, ki ne poznajo moči ne čara materialnih dobrin in imajo posluš le za stvari, ki so današnjemu človeku tuje, brez vsake vrednosti. Poiščem ga v temačnem kotu velike sobe, se mu približam in čakam, da bo naslednjo potezo opravil on.

Takoj v naslednjem trenutku je opravil svojo nalogo tako premišljeno, da sem dobila občutek, da je to bitje ustvarjeno zame.

Poteče minimalna enota časa in naposled tudi jaz občutim, da je že skrajni čas, da preneham živeti v svoji notranjosti, ki je kot kraj z enim samim prebivalcem, poln samote in tišine; kraj, ki bi ga lahko poimenovali Grobnica večnega miru.

Ponovno se je v mojem srcu nekaj zganelo, nekaj novega je zajelo mojo dušo. Občutim veselje, srečo, vse tisto, kar je pozitivno.

Kar poskočila bi ob vseh teh malenkostih, po katerih hrepeni duša sleherno minuto.

MELITA, 2.č

MUČNI OBČUTEK

Pred mano se vse podira. Trpim od bolečine, ki me pogreza v razpršene trenutke. Jutro me vabi k oknu, da se naužijem radosti za cel dan. Ob pogledu in razmišljanju se pred mojimi očmi pojavi privlačna senca. To je senca moje simpatije, na katero ne morem niti za trenutek pozabiti. Nanj sem se navezala tako zelo močno, da mi je doma že vse odveč in komaj čakam, da ga vidim. Stopam v šolo in gledam, kje se bo pojavil, vendar njega ni. Vsa užaljena in zamišljena se podam k pouku. Med uro sanjarim in mislim le nanj, on je moj najlepši cvet med številnimi cvetovi, on je tisti, ki je v meni prižgal iskrico ljubezni. Rada bi stopila do njega in mu rekla: "Ti si moja nočna mora!" Toda muči me vprašanje: Kaj, če mu nisem všeč? On je prijatelj, s katerim se pogovarjam kratek čas. Med pogovorom ga opazujem in sanjarim, kako bi bilo, če bi bila par. Darovala bi mu vso ljubezen, ki prebiva v mojem srcu. Nikakor ga ne bi mogla prizadeti ali varati, vendar tega on resnično ne ve. Mogoče si želim preveč in od tega ne dobim ničesar. Vanj sem tako močno zaljubljena, da ne vem, kaj je res in kaj ni. Zaljubila sem se v fanta, za katerega ne vem, ali me bo še hotel pogledati ali ne. Iz tega sem se naučila, da če ne moreš končati, raje ne začenjaj.

POLONA, 2.a

NEKEGA DNE...

Nekega dne boš mogoče opustil alkohol, travo in temne stvari, ki te počasi razjedajo.

Nekega dne boš mogoče našel smisel življenja, pravo ljubezen. Nekega dne boš mogoče srečen, zaljubljen in rešen. A do tega nekega dne, vem, da se boš predajal smrti v objem; vem, da boš počasi izgubljal upanje, vem, da boš mogoče celo ostal v tem objemu.

Zakaj ne odpreš oči zdaj, ko je še čas? Zakaj se ne ozreš okoli, nekje tam v množici ljudi nesrečno dekle le zate živi, le tebe vidijo njene oči, le zaradi tebe trpi.

Ko gleda te, kako uničuješ si življenje, pekoče ji skalijo se oči, njen nasmeh je grenak, polna je nesreče, izčrpana od upanja, da kdaj boš njen, da kdaj bi lahko stekla v tvoj objem.

NELA, 2.a

TRPLJENJE MLADIH DIJAKOV (OP. PO "TRPLJENJU MLADEGA WERTHERJA")

Tako, pa smo prispeli! Pa ne mislite, da smo prišli tja, kjer ni več "muh". V mislih imam namreč novo leto, in to tako novo leto, ki se ni čisto nič spremenilo. Še vedno poznamo iste ljudi, še vedno obiskujemo (in to v pravem pomenu besede) isto šolo, isti razred in naša življenja nam grenijo še vedno iste osebe. To drži, razen če nas v novoletnih počitnicah ni povozil kak pijan voznik. Če pa bi imeli srečo, bi nas lahko povozila tudi lokomotiva. Tako bi šolo zamenjali za bolnišnico. Vse lepo in prav.

Povejte, kaj se je v NOREM letu sploh spremenilo? Lahko jaz odgovorim? NIČ, čisto nič! Joj, skoraj bi pozabil! Nekaj pa se je le spremenilo. Veste kaj? Edina nova stvar je osmica namesto sedmice. Ker je leto 1998 in ne 1997. In ta sprememba povzroča le napake, ker se do aprila sploh ne bomo mogli navaditi na to osmico. Ko pa se končno bomo, bo že leto 1999!

Pustimo zdaj staro novo leto ter pogledjmo svetlo prihodnost, ki nas še čaka!
Pobrs kajmo malo po zaprašnem podstrešju (beri - brihtnih možganih) povprečnega učenca 4. letnika srednje kmetijske šole! Odkrili smo tole: "Hudiča, pa ravno po novem letu si moram popravljati te graje. TI prfoksi so zmešani. Zakaj imam grajo ravno jaz, zakaj ne on? Pa že lansko leto sem si obljubil, NOBENE graje več. No, pa se ni obneslo! Nimam ene, ampak celo tri! Sicer pa nisem jaz čisto nič kriv. Kriv je profesor! To je zakon. Boljše, da ne pomislim, kakšna "fešta" je bila doma, ko je moja ožja žlahta razočarano zrla obvestilo o učenem NE-uspehu. Ko so se končno pomirili, jih je zadel še en šok. Ta je bil zapisan v okvirčku z naslovom: Pohvale, nagrade, priznanja in seveda najpomembnejše-DISCIPLINSKI UKREPI.

"Ukor, dobil si UKOR!" se je samo slišalo po naši občini. Sami si lahko potem zamislite moje novo leto. Tako sem moral vsak dan poslušati eno in isto pesmico, ki se je glasila nekako takole: "Najslabši v celi šoli si, ne boš izdelal razreda, kaj šele zaključnega izpita. Dobro veš, da ti z očetom ne bova vračala štipendije, ker nimava denarja. Si boš pač poiskal delo in boš sam vračal štipendijo!" In tako naprej, vedno znova, in kar naprej. Niti pomisliti nisem smel na to, da bi starše prosil za avto. Kaj bi šele bilo potem? Bolje, da ne pomislim. Silvestrovo seveda preživim doma, namesto s prijatelji. Sedim v naslonjaču ter svojo najbolj žalostno žalost utapljam v domačem jabolčnem soku. Iz čistega besa sklenem, da se bom staršem maščeval. Naredim si načrt. Ta je tak: za kazen izpraznim cel hladilnik, kam drugam kot v moj želodec. Vse to za KAZEN! Kot da so moji starši bili intelektualni geniji, da razumejo vse in še več, le tega ne, da ima njun sin pač v šoli težave! V tem razmišljanju pa me ravno dohiti novo leto. Televizija prenaša razna slavlja. Vsi si čestitajo, se poljubljajo, zraven pa nazdravljajo s šampanjcem ter si želijo v novem letu vse naj naj! Jaz pa ves depresiven v dnevni sobi, napol v snu preklinjam svojo grenko usodo. Nekje ob petih zjutraj grem spat. Upam, da bo hitro konec te nočne more. Šole tako močno nisem pogrešal že od svojega rojstva! HOČEM v šolo! Vsem profesorjem so oproščene muke, ki so mi jih zadali, le naj se hitro prične pouk. Prosim, BOG, nikoli te nisem še nič tako prosil! Sedaj vem, da me je tudi on pustil na cedilu. Še 5 dni bom moral preživeti v kletki z besnimi, krvoločnimi levi.

Tako sem dočakal začetek pouka. Prvi dan sem v šolo prišel nenormalno vesel, lahko bi rekel, da sem bil celo srečen. Po dolgem času spet vidim sošolce. Vsi pripovedujejo, kje so preživeli novo leto, le jaz sem tiho. In ni dosti manjkalo, da si ne bi prislužil še enega UKORA, tokrat višje stopnje. Sošolec me je namreč vprašal, kje sem jaz preživel novo leto in mi tudi zaželel vse dobro v novem letu. Skočil sem mu v glavo in se drl, češ da mene, 19-letnika, ne bo nihče vlačil za nos (ker imam, mimogrede, že zdaj prevelikega). Vse bo ostalo po starem. Ko sem se končno pomiril, me je vse veselje do pouka nenadoma minilo. To je bilo tudi za pričakovati. Sedaj je spet vse po starem. Vsi se ponovno zanimajo za druge, le na svoj prag ne vidijo. Vse želje, ki so bile izrečene, so prazne besede. Res pa je, da nikoli ni tako hudo, da ne bi moglo biti hujše. Razen v mojem primeru!"

Tako, takšno je podstrešje četrtošolca. Na koncu vam bom citiral še zelo, ZELO pametno dejstvo, ki ga je napisal človek, ki si zasluži NOBELOVO NAGRADO za kemijo. Gre pa takole:

"Život je takav, čupav i dlakav,*-----* te svako i nije ti LAKO!!!"

Drži kot pribito. In sedaj še verz iz neke pesmice našega najbolj znanega kantavtorja. Koga drugega kot ADIJA SMOLARJA. Pravi pa takole: ".....še bi vam napisal, a moram nujno it na sekret!" Kot se spodobi in je tudi prav, vam tudi jaz lahko nekaj zaželim. Torej, želim vam čim MANJ graj ter čim MANJ tehničnih staršev! Vse vas pozdravlja, vaš M. B., ki vas ima rad!

MIKI, 4.b

Nedela je, sneg pa naletavle. Kak da bi se beli metūli po nebi sen pa ta pretirovali. Zej pa te zima na dveri trka. Narava de si odehnala, lidje pa glih tak. Zej se bomo na deželi boj f hišah sūkali, f štali živino opravljali, stroje popravljali, f kleti pretakali, pa od cajta do cajta kakšnega pujčeka notri f tünko spravle. Se vete, kak je to, bliža se cajt kolin pa svinskih sedmin. To je lep cajt, če glih je mrzlo in se lidje radi sūčemo okoli krūšnih peči, ki majo topla rebra. No, zej pa bi bija že cajt, ke van te le poven, kak pri nas mesarimo. Začne se fse fkūp tak, ke moremo nekej v štalinke mete, če glih neki pravijo, nej bo pujček, picek ali pesek, samo da je mesek.

Moren van povedati, ke mamō mi kar mesara duma, zato je že f petek letaje sen pa ta. F soboto pa se tak človeki lahko zmeša, gda že čūješ na fse zaran, ge je pištola, ge je zabodjak, ge so metki. Gda pa je to fse fkūp spravleno, te pa še moški kakšno rečejo v kūhji, pa malo šnopsa pa čaja spijejo, samo ne preveč, lahko potle ge prašička po vesi lovijo. Te pa še bi ge f nedelo pri pozni meši naš župnik oznana, ke nan je prašiček vujša. Zej pa bi bija že cajt, ke bi totega prašička spravli na šroge. Mesar gre v štalinko, prašička malo poboža, te pa ga fstreli pa hitro za tistin zabodne. Te pa ga potegnejo vūn, ga malo hmijejo, pa potegnejo na šroge. Te pa začne mesar prašička doj slačti, deca pa štejejo, kejko lūken de nareda mesar.

Gda je koža doli, je na vrsti špeh. Potle pa gre prašiček na polovico, na vrsti pa so še čreve. Te pa vidiš mamō, kak leti fehtat mesa. Gda je stegavečjega razkosani, pa spravimo tisto pomalen f hišo, pa se te notre dale špilamo s kolinami pa s klobosami. Kej se pri nas s totimi črevami rad niše ne zajebavle, rejši čreva kūpimo, pa je delo rešeno.

Lūk pa česnek, to pa je moje delo. Pret kak lūk zrežen, se petkrat zjočen polek. Te pa gremo pomalen jest, sej vete, tisti den je nekej posebnega za jesti; na mizo se pri nas prvo dene žūpa s kostmi, te pa pride na mizo zelje ali pa kromper, jetra pa friško pečeno meso. Gda se najemo, te pa je dneva že itak konec, te pa še na konci koline zmečejo fkūp pa klobose. Potle pa še malo pojūžnamo, malo pokartamo, te pa gremo pomalen fsak po svoje.

Drūgi den pa je še stalno nekaj dela. Ponavadi še te mama špeh zmele za zobel. Meso v zmrzovalnik devle, nekej pa v rasolo, kej potle tisto popeče pa dene v tünko.

No, zej sen van povedala, kakšne zglednejo tote naše svinske sedmine.

POEZIJA

POGLEDI NEKEGA KLOVNA

Simon Puhar - sošolec in prijatelj - in to že od takrat, ko smo pravzaprav začeli hoditi v šolo. V osnovno namreč. Že takrat se je nekako razlikoval od vseh nas. Bil je drugačen na svoj prijeten, prijateljski način, z roko, ki ti je ponudila zavetje in z ramo, ki te je potolažila in sprejela tvoje solze. Nasmeh na obrazu je prikazoval njegov dejanski jaz, s sporočilom, da ni vse tako temno in težko, kot smo ljudje navajeni.

Ker sva sošolca, prijatelja in skoraj soseda, se večkrat srečava ob jutranji kavi. Pogovarjava se o raznih stvareh, pripoveduje mi o svojem delu v gledališču, o sodelovanju v šolskem parlamentu ter tudi o vseh ostalih vsakdanjih stvareh. Nekega jutra pa me je presenetil z novico, da bosta z mambo v samozaložbi izdala svojo knjigo poezij. Presenečenje je bilo prijetno, vendar nič kaj nenavadnega, saj je Simon začel pisati pesmi, ko je bil še veliko mlajši.

Pesniško žilico je najverjetneje podedoval po svoji mami, pravzaprav z mambo že dolgo tvorita nekakšen majhen pesniški krog, čeprav se do takrat, ko sta začela razmišljati o izdaji, nista veliko pogovarjala o tem. Včasih sta le „kukala“, v bloke, ki so poležavali po stanovanju in čakali na nove navdihe, izlive čustvenosti, sreče, trpljenja in predvsem realnega življenja. Eden drugega sta tudi presenečala z raznimi pesniškimi natečaji. Ob takšnem ali drugačnem priznanju sta dobila nadaljnjo motivacijo za ustvarjanje.

In zakaj sta pravzaprav začela pisati poezijo?

Gospa Silva predvsem zato, ker ji poezija daje nek notranji mir, jo pomirja. Simon pa sprva iz radovednosti. Porodilo se je vprašanje, če je tudi on lahko tako dober kot njegova mama. Prijel je pisalo in ... črke so postale besede, besede pa cele pesmi. Na papir je začel prelivati svoja razmišljanja in mnogi, ki smo knjigo prebrali, lahko rečemo, da mu je uspelo na njegov igriv, radoveden in včasih čustven način.

In ker pesmi ponavadi nastajajo tudi za koga drugega, me je zanimalo, če je katera komu namenjena. A Simon se je le nasmejal, srknil požirek kave in dejal:

"Poezija nikoli ne nastaja za koga drugega, je intimna. Ni pa toliko intimna, da bi se na njej nabiral prah. Boljše se mi zdi, da jo prebereš tudi drugim."

In ena pesem, ki ni nastala za nikogar:

NAPISAL BOM

Napisal bom pesem o tebi.

Pesem brez besed.

Pesem, ki jo nosim v sebi,

pesem, ki v njej sem ujet.

Napisal bom pesem o tebi.

Pesem upanja vrednih dejanj.

Pesem, ki nosim jo v sebi,

pesem nedavnih sanj.

Napisal bom pesem o tebi.

Pesem, ki včasih boli.

Pesem, ki nosim jo v sebi,

pesem za tvoje dneve, noči.

Napisal bom pesem o tebi...

Simon, upam, da boš v življenju napisal še veliko lepih pesmi. Vso srečo!

ALENKA, 4.a

PESMI IZ MOJIH SANJ

Mrak že pada na zemljo.
Lovi se s pticami
in že se dotika rdečih streh.
In kakor prvi sneg
se nepričakovano ovije
okrog kamenja na tleh.

Zamišljeno gledam slovo dneva.
Lep je bil ta dan.
Bil je drugačen kot dan poprej.
In sedaj vem,
da ko mrak se vrnil bo v nebo,
prišel bo dan,
ki še lepši bo morda
kakor dan poprej.
Nihče ne ve,
kakšen bo naslednji dan.
Morda pa bo to dan
dan iz mojih sanj.

MELITA, 2.č

ČAS BEŽI

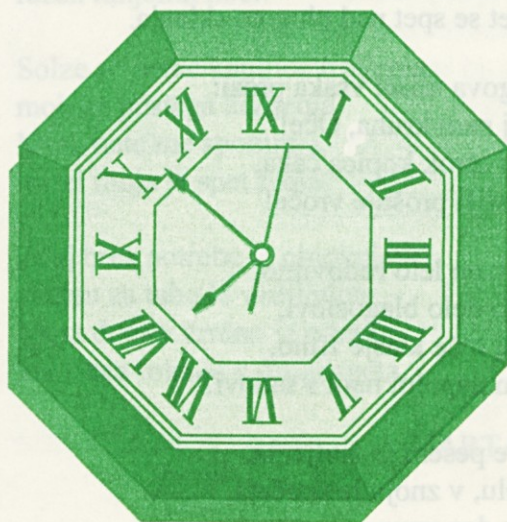
Le kam človek venomer hiti,
le kam naš čas beži?
Beži, beži, v meni pa pušča sledi.
Čas, ustavi se!
Kam, le kam se ti mudi?
Za teboj ostajajo samo laži
in bolečina.
Človek, razumi me,
glej, kaj se mi godi!
Čas prehiteva me, hiti....
V meni pa tiha žalost ihti....

MELITA, 2.č

SOLZA

Rada bi bila tvoje upanje,
da bi vame verjel.
Rada bi bila struna,
da bi tvoja roka po mojem telesu drsela...
Rada bi bila dlan,
da bi te v temi objela...
Rada bi bila tvoja solza,
da bi po tvojem licu polzela...
A kaj, ko ti ne jočeš - zate jaz bi jokala...
Rada bi bila poezija,
nekoč boš morda prebral in spoznal,
kako sem trpela.
Rada bi bilo vino,
da bi te opila -
morda bi vzljubil,
kot sem jaz vzljubila...
Vem, da bo moja duša trpela
in da te ne bom nikoli objela...
A vendar - neljubljena te bom
nekje na dnu srca ljubila...
Rada bi bila...

NELA, 2.a

POGORIŠČE LJUBEZNI

Ko ljubezen bo umrla,
ne reci:" Ostaniva le še prijatelja."
Ker po pepelu ljubezni
ni moč iskati iskrenega prijateljstva.
Preveč boli spoznanje,
da ljubljene osebe več ni
in žalost, ko nekdo te zapusti,
preveč boli.
Pravo prijateljstvo ne more
zrasti na pepelu ugasle ljubezni.
Ne išči sreče in prijateljstva
na pogorišču ljubezni.
Ne brskaj po pepelu.
Tam so le spomini o minuli sreči.
Pusti pepel,
pusti spomine sreče,
kar je bilo, je bilo
in nikoli več ne bo tako.
Lepo je, ko ogenj ljubezni gori,
hudo je,
ko ga solza slovesa pogasi.

MELITA, 2.č

KMETSKA PESEM

Težko diha trudna gruda,
nanjo sonce žge pekoče.
Oratar si odpočiva,
moli:" Daj nam kruha, Oče!

Oče naš, ki si v nebesih!"
V dalji tihi zvon odzvanja,
glas odmeva v temnih lesih.
Kmet se spet nad plugom sklanja.

Njegova misel vsaka prosi:
"Daj nam kruha, Oče!
Nanj otrok kopica čaka,
Ti usliši prošnje vroče!

Daj nam leto rodovitno,
težko delo blagoslovi,
varuj toče klasje žitno,
hram napolni nam s sadovi."

To je pesem iz življenja,
v delu, v znoju je spočeta,
vsak dan znova se začinja,
to je trda pesem kmeta.

RENATA, 2.č

TI SI TA

Moje srce govori,
da ti si ta, ki ljubim ga.
Moje srce se zaljubilo je vate
in ne prenese več samote,
odkar sem te spoznala,
živim le zate.

Upam in sanjam,
da tvoje srce čuti kakor moje,
saj lepšega na svetu ni
kakor srce, ki ljubi srce.

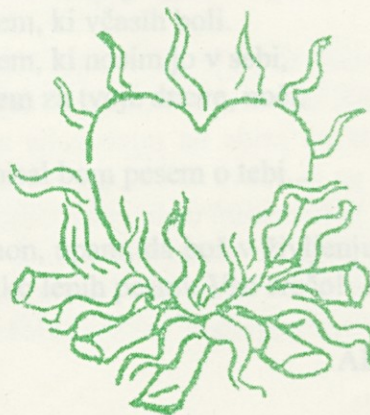
Ko te ni, moja duša trpi,
po tebi srce hrepeni.
Moje oko več nobeno noč ne zaspi,
le grenke solze v nočeh rodi.

Ti si tista sila, ki mi daje moč,
ti si svetloba, ki mi v črni temi kaže pot.
Zate dala bi vse in še več,
meni brez tebe živeti zdi se odveč.

V očeh ti sije dobrota,
iz tvojih dlani seva blažena toplota.
Rada bi, da roka tvoja božala bi moj obraz,
dan in noč poslušala bi tvoj nežen glas.

Reci, da me ljubiš,
da to v svojem srcu čutiš,
to mi izbriše žalost iz oči
in srce mi neugasljivo zagori.

PETRA, 2.č

NA RAZPOTJU!

Hodim, hodim, hodim, hodim,...
Pred menoj razcep poti.
Kam naj grem, da ne zablodim?
Ustavi se! Se ne mudi!

Vse v meglo je zavito.
Kam? Levo, desno ali vmes?
Ko pa vse tako je čudno, skrito...,
strah me je, ker gre zares.

Ne boj se. Zapri oči, napni ušesa!
Slišiš, kam srce potihlo vleče,
najdi svoja si nebesa,
sledi soncu na obale sreče.
Vstani, odpri oči in kreni,
zaupaj mu - nikar ne skreni!

SIMON, 4.a

POVEST ZA OSLEPELE

Nekdaj sem gledala sonce prezlato,
luno srebrno, žar zvezdic neba,
visoke planine in polje bogato,
zelene gozdove, kras naših gora.

Nekdaj sem gledala reke šumeče,
bistre potoke, kras tihih voda,
širnega morja valove peneče,
ribe neštete, ki v njem so doma.

Nekdaj sem gledala rože dehteče,
ki so krasile naš breg doma,
očke otroka, vse v sreči iskreče,
v njih igrala je nedolžnost srca.

Mnogo sem videla sreče na svetu,
videla mnogo preveč sem gorja,
tuge in bede, bolnikov nešteto,
spili so kelih trpljenja do dna.

Zdaj več ne vidim na svetu cvetice,
sreče ne vidim ne tuge, gorja,
vigred ne trosi mi s cvetjem stezice,
biserna lisa mi več ne miglja.

Žarek mladosti pa sije še zame,
dasi oči mi zastira megla,
kadar me bratska ljubezen objame
in ko prijatelj roke mi poda.

ZINKA, 2.a

ZMEŠNJAVA

V šolo hodim, se učim,
s prijateljicami se veselim;
a misli moje že bežijo,
kje neki se ustavijo?

Ko iz šole prihitim,
se hitro v sobo zapodim,
vzamem knjige, se učim,
a na kontrolke misli ne vzdržim.
Spet misli moje tavajo.
Kaj zdaj naj naredim,
da misli svoje obdržim?

V glavi je ljubezenska zmešnjava,
nič mi ne pomaga -
ne televizija ne radio ne kava.
V moji glavi še vedno je
ljubezenska zmešnjava.

ANA, 2.e

BORBA

Svet prekleti, nisi vredenteh besed.
Ne bom umrla, živela bom,
živela zate, svet prekleti,
čeprav bom morala trpeti.

Gledala sem dež,
gledala sem kaplje srebrne,
gledale so moje oči,
a videle niso ničesar
razen ranjenih noči.

Solze so neme kapljice trpljenja
mojega pustega življenja.
Mrak nate me spominja,
misel moja je spet tvoja.

Zdaj brez potrebe te objokujem,
zaman za tabo le vzdihujem.
Moja duša v črnino je odeta,
ker tvoja roka je v drugi speta.

MARTA, 2.č

MAMA

Mama je beseda,
ki je na svetu prva izgovorjena.
Že ko otrok se rodi, ve,
katere so mamine dlani.
So najbolj tople in nežne,
pa čeprav v plenice kaj naredi.
Mama je prva, ki za otroka skrbi,
mu vso ljubezen podari,
ko ga kaj teži.
Zvečer ga v posteljo pospremi,
celo noč nad njim bedi,
zjutraj ga s sladkim
poljubom zbudi.
Ko pa mami pojamejo moči,
ji otrok na pomoč priskoči,
ji ves srečen in hvaležen
ob strani stoji.
In za njo skrbi, kot ona
nekoč za njega vse otroške
srečne dni.

MARTA, 2.č

LJUBEZEN

Ko se zagledaš v kakšnega fanta,
ti ni več pomoči.
Tekaš za njim in ko se zgodi,
da se vanj zaletiš, od sramu zardiš.
Ko te potem pogleda, mu obrneš hrbet,
si jezna nase, saj se ti zdi,
da te ne bo pogledal nikoli več
in da rešitve več ni.
Pa se spet prikaže.
Po šolskem hodniku teka,
takrat od razburjenja se ti nekam
zapleta obleka.
Ja, ko se ljubezen pojavi,
vse se na glavo postavi
in v tvoji glavi se zemlja
sto na uro vrti.
Ali pa več.
In ne umiriš se nikoli.
Res ne.
To je ljubezen.

JOŽICA, 2. č

NAJ BO TAKO

Naj bo tako,
da človek brat človeku bo,
da mir bo prišel na zemljo,
naj bo tako.

Naj bo tako,
da žalosti nikjer ne bo,
da solzno ne bo oko,
naj bo tako.

Naj bo tako,
da vse veselo bo,
da smeh na ustih bo,
naj bo tako.

Naj bo tako,
da zdravje služilo nam bo,
da boli se izognemo,
naj bo tako.

Naj bo tako,
da sovraštvo bo pozabljeno,
da nič nas ne bo razdvojilo,
naj bo tako.

Naj bo tako,
da imel boš službico
in dočakal penzijo,
naj bo tako.

Naj bo tako,
da zemlja obrodila bo,
da ne bo kruha zmanjkalo,
naj bo tako.

Naj bo tako,
da človeštvo preživelo bo
in se hudemu izognemo,
naj bo tako.

RENATA, 2.č

INTELIGENČNO - PSIHOLOŠKI TEST

ALI

KOLIKO POZNATE SVOJ INDIVIDUM?

Vas je že kdaj obšel občutek, ko niste vedeli, kdo ste? Ste se že kdaj zjutraj pogledali v ogledalo in prestrašeni ugotovili, da osebe v njem ne poznate? Ste se že znašli v situaciji, ko vas je v lastni postelji sredi noči davila neznana pošast ter od vas zahtevala kaseto Kelly Family? Če ste vsaj na eno vprašanje odgovorili z da, ne ali mogoče, ste ravno prava oseba za reševanje testa.

Gremo, naši!

1.) Kdaj se vam je nazadnje pripetilo, da ste pozabili svoje ime?

- a) Da, dokaj pogosto!
- b) Nimam imena, ker sem brez lastne osebnosti!
- c) Pojutrišnjem?
- d) Na teletekstu gledam samo športne strani.
- e) Vsakokrat.

2.) Redno prihajaš v šolo?

- a) Da, ker sem vesten državljan.
- b) Samo ob 8. februarju.
- c) Le, ko sem lačen.
- d) Ne, po mizi ponavadi rišem.
- e) Ali ribe letajo?

3.) Kateri pregovor je vaše življenjsko vodilo?

- a) Diči, diči, diča, urno v Rimsko!
- b) Ne stori danes, kar lahko preložiš na jutri!
- c) Za domovino s Titom naprej.
- d) Kdor zamudi Esmeraldo, ni človek!
- e) Od spanja ni nikoli še nihče umrl!

4.) Komu je Ivan Cankar posvetil črtico Skodelica kave ?

- a) Džezvi kave.
- b) Džezvi kave.
- c) Džezvi kave.
- d) Džezvi kave.
- e) Džezvi kave.

5.) Kaj bi storil v primeru požara?

- a) Ja, košarka, ne!?
- b) Se vidimo na Jamajki!
- c) A si ti tud not padu?
- d) Mi se imamo radi, radi, radi, radi!
- e) Jabolk ne jem.

- 6.) Kaj menite o svojih starših?
- a) V življenju so še hujše stvari.
 - b) Sam sebi žagam vejo.
 - c) Kje se pa to dobi?
 - d) Previdnost je mati, očeta še iščem.
 - e) Ja.

- 7.) Se kdaj lažeš?
- a) A jaz?
 - b) Dolga je še pot.
 - c) Dobro plačajo?
 - d) Prišel, videl, zmagal!
 - e) Za skodelico čaja.

- 8.) Učitelju spodrsne in pade. Kaj storiš?
- a) Žalujejo ostali.
 - b) Poberem ga.
 - c) Kaj slišim vlak?
 - d) Smeh je pol zdravja!
 - e) Je kar nekaj dejavnikov, ki vplivajo na odločitev: spol, starost, izgled.

- 9.) Ko si v temi, pomisliš na:
- a) Že spet sem v riti!
 - b) Kje so kumarice?
 - c) Zgornji predal.
 - d) Mentol bonbon.
 - e) Nocoj je ena luštna noč...

- 10.) Ali misliš, da se poznaš?
- a) Z vsemi pa se tudi ne družim.
 - b) Vedno, ko prdnem.
 - c) Bi rad videl moj EMŠO?
 - d) Na svetu nas je 6 milijard, kako naj vse poznam?
 - e) Pridi jutri.

Tako. Pa ste pri koncu. Odgovori:

- a) so vredni 5 točk;
- b) so vredni 6 točk;
- c) so vredni 7 točk;
- d) so vredni 8 točk;
- e) so vredni 9 točk.

Seštejte in preberite, kakšen je rezultat vaše osebnosti.

50 - 73 točk:

Vaš življenjski idol je sirov burek. Mislim, da to pove dovolj o tebi in nadaljnja razlaga ni potrebna.

74 točk:

Trpите zaradi duševnih motenj, zmedenosti, problemov. Treba se je odločiti. Ker pa še vedno ne veste, kaj je osebnost, vse lepo še enkrat ponovite, toda ne se piflat!

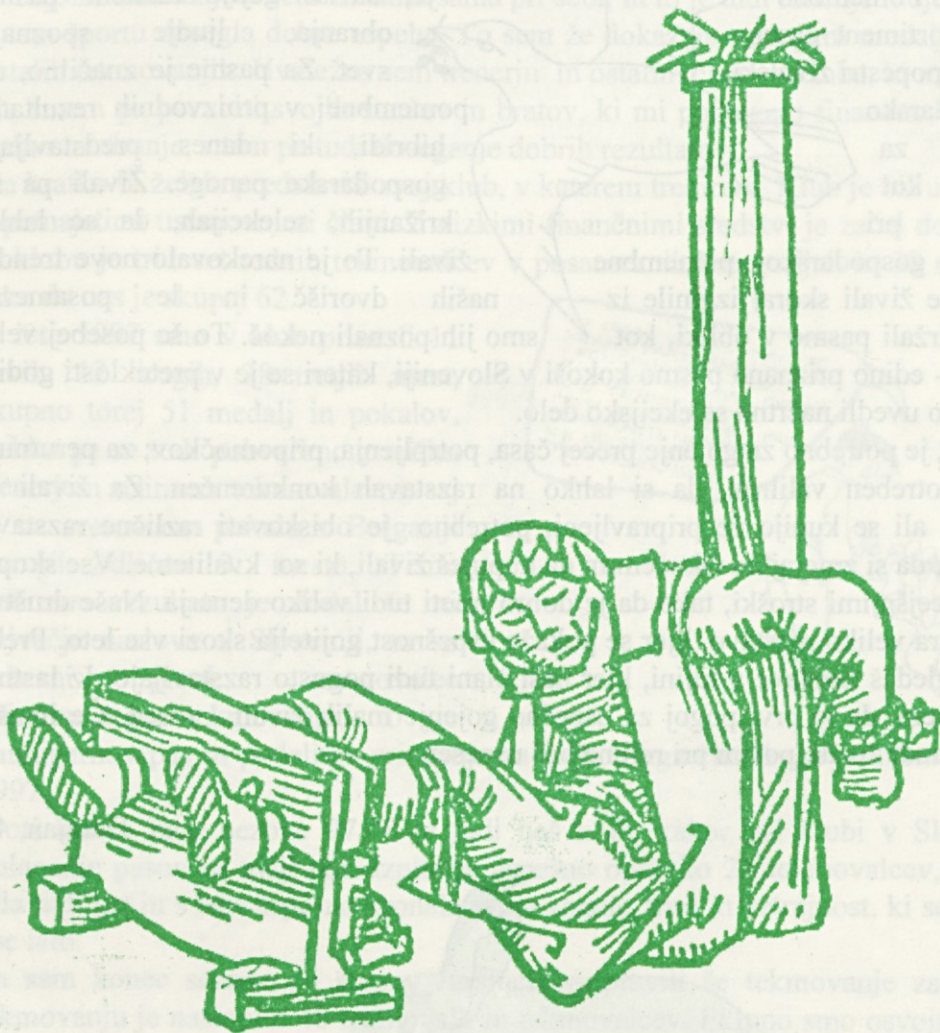
75 - 99 točk:

Vaš IQ je že skoraj dosegel vašo številko čevljev. Kakšno leto ali dve v zavodu pod strokovnim vodstvom bi vam prav prišlo. Sicer pa lepo sledite vzgledu obeh Pepelkinih sester.

100 točk:

Je to sploh mogoče? Vaš IQ je podoben tistemu, ki ga je imel slavní vojak Švejk. Pustite svojim občutkom prosto pot, le pazite, da vas ne bodo odkrili.

Dr. VSEZNALIČ

GOJENJE MALIH ŽIVALI

Živali so bitja, ki so človekovi najboljši prijatelji. Prav zaradi tega imamo med ljudmi veliko najrazličnejših ljubiteljev in gojiteljev malih pa tudi večjih živali. Ljubiteljsko gojenje živali je precej različno: lahko je spontano, dokaj profesionalno ali načrtno. Tako si lahko ljubitelj izbere vrsto živali, ki mu je všeč ter začne z gojenjem živali za namene razstav, tekmovanj, ocenjevanj, skratka, gojenje postane bolj športno. Lahko bi rekli, da gre za kategorijo športa, kjer gojitelj potrebuje precej časa, znanja, prizadevanja, in nenazadnje tudi denarja.

Če se osredotočim na društveno rejo malih živali, ki jih poznamo v Sloveniji, lahko povem, da se v okviru društev gojijo različne vrste živali. Tako poznamo različna društva: od društev za varstvo in vzrejo ptic do društva gojiteljev malih pasemskih živali, v katerem sem tudi sam. Tukaj gojimo tri vrste živali: perutnino, golobe in kunce. Gre za pasemske živali, ki se ohranjajo, razmnožujejo in tako ostajajo na dvorišču z gojenjem pri rejcih. Pomembno je, da se gojijo različne pasme živali: s tem se sortiment pasem ohranja, ljudje spoznajo različne živali, kar popestri živalski svet. Za pasme je značilno, da niso gospodarsko pomembne; v proizvodnih rezultatih precej zaostajajo za hibridi, ki danes predstavljajo tržnost živinoreje kot gospodarske panoge. Živali pa so bile pomembne pri križanjih, selekcijah, da so lahko nastale današnje gospodarsko pomembne živali. To je narekovalo nove trende, tako da so jesenske živali skoraj izginile iz naših dvorišč in le posamezni zanesenjaki so obdržali pasme v obliki, kot smo jih poznali nekoč. To še posebej velja za našo avtohtono - edino priznano pasmo kokoši v Sloveniji, kateri se je v preteklosti godila velika krivica, ko so uvedli načrtno selekcijsko delo.

Kot sem že omenil, je potrebno za gojenje precej časa, potrpljenja, pripomočkov; za perutnino je skoraj nujno potreben valilnik, da si lahko na razstavah konkurenčen. Za živali se pripravljajo obroki ali se kupijo že pripravljene, potrebno je obiskovati različne razstave, predvsem na tujem, da si zmeraj na tekočem in da kupuješ živali, ki so kvalitetne. Vse skupaj je povezano s precejšnjimi stroški, tako da je dobro imeti tudi veliko denarja. Naše društvo vsako leto organizira veliko razstavo, kjer se pokaže uspešnost gojitelja skozi vse leto. Preko društva si lahko ogledaš razstave v tujini, kjer naši člani tudi pogosto razstavljajo. Iz lastnih izkušenj lahko povem, da je prvi pogoj za uspešno gojenje malih živali - sosed. Če imaš s sosedi probleme zaradi živali, potem pri reji ne boš uspešen.

Damjan, 4.a

BORILNE VEŠČINE – JUDO

Sem Marta Šamperl, dijakinja 2.č razreda Kmetijske šole v Ptuj. V osnovnošolskem času sem se rada ukvarjala z različnimi športnimi dejavnostmi, med katerimi sem dosegla že nekaj vidnih rezultatov; na primer: v atletiki – tek na 1000 m, pri orientacijskem teku sem dosegla svoj najboljši uspeh v času osnovne šole. Po končani osnovni šoli sem se vpisala na srednjo kmetijsko šolo v Ptuj. Ker z učenjem nisem imela posebnih težav, sem se za rekreacijo odločila za borilne veščine; za judo zaradi tega, ker je najbližji trening v JUDU KLUBU v Juršincih, saj sem oddaljena le tri kilometre. S tem mi preostaja dovolj časa za učenje, kljub temu da imam treninge trikrat na teden, tekmovanja pa velikokrat ob vikendih.

Z daljšim treniranjem sem začutila sama pri sebi, in to je tudi mnenje mojega trenerja, da bom v tem športu dosegla dobre uspehe. To sem že dokazala s svojimi medaljami na državnih in ostalih tekmovanjih. Hvaležna sem trenerju in ostalim članom kluba, ki me vedno spremljajo. Ne smem pa pozabiti svojih staršev in bratov, ki mi pomagajo finančno, saj mi zagotavljajo redno treniranje, s tem pa tudi doseganje dobrih rezultatov.

Na kratko bi želela predstaviti svoj klub, v katerem treniram. Klub je bil ustanovljen 4.9.1997 s petnajstimi ustanovnimi člani. Z nizkimi finančnimi sredstvi je začel dokaj dobro delovati. V klubu je trideset rednih tekmovalcev v posameznih kategorijah in 32 rekreativnih članov, tako da nas je skupaj 62.

V letu 1997 smo v klub prinesli 11 prvih, 12 drugih, 28 tretjih mest, skupno torej 51 medalj in pokalov. Lahko pa se tudi pohvalimo z našim trenerjem oziroma tekmovalcem, saj je na svetovnem pokalu v Bolgariji osvojil odlično 3. mesto. Temu dobremu rezultatu je dodal še tri največje naslove v Sloveniji, to so državni prvak, zmagovalec najelitnejšega tekmovanja, to je baumgarnov pas in podelitev priznanja za najboljšega članskega judoista v Sloveniji za leto 1997.

Proti koncu naše sezone 97/98 je tudi naš klub, kakor vsi klubi v Sloveniji, organiziral polaganje pasov za višji pas. Izpite je uspešno opravilo 23 tekmovalcev, med katerimi sem bila tudi jaz in s tem uspešno kronala svoje znanje, trud in vztrajnost, ki sem ga vlagala skozi vse leto.

Za sam konec sezone pa smo v Juršincih pripravili še tekmovanje za pokal občine. Na tekmovanju je nastopilo 48 tekmovalcev. Ekipno smo osvojili 1. mesto. V novi sezoni 98/99 sem se udeležila državnega prvenstva za mladinke in mladince, ki je potekalo v Slovenj Gradcu in v kategoriji do 52 kilogramov osvojila 3. mesto. Kaj več se skoraj ni dalo narediti, saj sem imela v svoji kategoriji tekmovalko, ki je bila na lanskeletnem prvenstvu Evrope sedma.

Sedaj se že intenzivno pripravljam na bližajoče se državno prvenstvo srednjih šol, ki bo v mesecu novembru.

Za vse to bi se že vnaprej rada zahvalila svoji razredničarki Nadi Pignar in celotnemu učiteljskemu zboru, da so mi odobrili prošnjo za status športnika in s tem omogočili redno treniranje.

Nadalje bi vam želela predstaviti sam šport, za katerega sem se odločila.

KAJ JE JUDO?

Judo je stara borilna veščina, ki je prerasla v moderen olimpijski šport. Danes judo vključuje med svoje privrženke zraven odraslih in močnih borcev tudi otroke od 5. leta dalje, starejše rekreativce in ženske.

Judo kot šport:

Randarij je osnova tekmovanja v judu. Prepovedane so vse tehnike, ki lahko, če se izvajajo nekontrolirano, pripeljejo do poškodb ali celo smrti. Nasprotnika se pomerita v borbi, kjer imajo velik pomen dobra tehnika, najboljša izraba energije in tehnika gibanja.

Randarij je borba na treningu, v kateri je potrebno dati priložnost za met tudi nasprotniku. Ker je judo borilni šport, smo temu primerno tudi oblečeni. Obleka, ki jo oblečemo na treningu in tekmovanjih, se imenuje kimona. Treniramo na blazinah, ki se imenujejo dojo.

Pred vsakim začetkom in koncem treninga ali tekmovanja se pozdravimo z blazino (dojo), kjer bo naš začetek in konec treninga ali tekmovanja.

Pri judu so vsi meti, padci, vzvodi, davljenja, končni prijemi imenovani v japonskem jeziku; na primer: prevračanje čez bok (O GOSCHI), ramenski met (SEOI NAGE), končni prijemi (KESA GETAME, KATA GETAME), davljenje (JUJI JIME, KATA HA JIME), obramba pred davljenjem (IPPON SEIO NAGE).

In na koncu še to:

Judo je:

- **vljudnost,**
- **pogum,**
- **iskrenost,**
- **ponos,**
- **skromnost,**
- **spoštovanje,**
- **samoobvladovanje,**
- **prijateljstvo !**

MARTA, 2.č

NEKAJ O PLESU

Neka tišina... Iz globin se te dotakne misel o plesu. Nejasna, zdrobljena v zrcalnih odsevih, pomešana z oddaljeno glasbo. Prvi korak po mehki preprogi. Drugi korak po mehki preprogi. Tretji korak po mehki preprogi.... Vzgib roke, iztegnjene nekam tja v brezkončnost – proti soncu. Tudi ti si tu. Prvi, drugi, tretji korak po mehki preprogi.

Že je ob meni...

Nežni zvoki se me dotaknejo, prepustim se mehki preprogi. Sprva neznatno, nezavedno, potem pa vse bolj jasno, odrezavo, po moje...Plešem!!!

Ples je govorica telesa, je gibanje ob zvoku, ritmu, govoru, glasbi in tudi v tišini. Že tisočletja je del človeške kulture, saj ga pozna vseh več kot 3000 doslej znanih kultur na svetu. Ples je...

Sama sem prve plesne korake spoznala s prijateljicami v bližnjih diskotekah. Z resnejšim plesom pa sem prišla v stik, tako kot večina mojih vrstnikov, na plesnih vajah za maturantski ples.

Za vodenje tečaja smo si po burnem prepiranju v razredu izbrali plesno šolo Limbo iz Maribora – in ni nam bilo žal. S

plesnim učiteljem, g. Ivanom Fuksom smo se »super« ušli. S sošolci smo se naučili kar nekaj plesov, med njimi naj omenim samo nekatere: ČETVORKA, RADEZKY MARŠ, POLONEZA, DUNAJSKI VALČEK, MAZURKA, CHA-CHA-CHA, RUMBA, SAMBA, AMERICAN SWING...

Imeli smo kar nekaj dodatnih vaj, saj takoj v začetku tečaja nismo jemali preveč resno (udeležba), vse dokler se ni pričel približevati datum našega maturantskega plesa. Hvala bogu to ni vplivalo na ceno tečaja, je pa vplivalo na naše plesno znanje, saj smo lahko tako staršem in učiteljem prikazali tudi naš skriti delček, delček, ki je zapisan plesu.

G. Fuksu se v imenu zaključnih letnikov zahvaljujem za vse naučene plesne korake. To naše druženje ni bilo zgolj druženje, bilo je nekaj več, bil je ples.

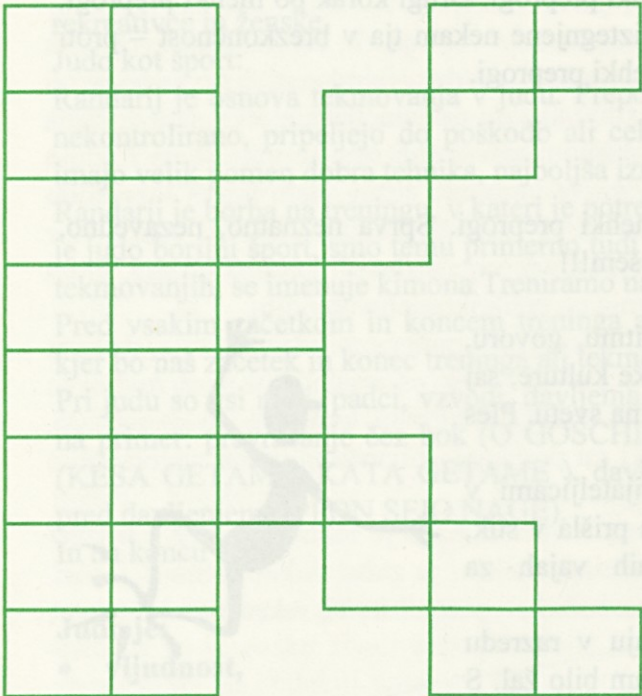
Predajam se glasbi. Nežni dotiki preproge me usmerjajo v nek nov, nezačrtan svet... Tudi ti me zdaj razumeš.

Ples je, prav tako kot glasba svetovni jezik. Ples, to sem jaz... To je moja svoboda in moja ječa. Ples je moja pesem in moj jok. Je hotenje in zavračanje. Ples, to sem jaz. Korak za korakom po mehki preprogi. Pleševa!

MAJA, 4.b

KRIŽANKE

ŠTEVILČNA KRIŽANKA

2 št: 26, 32, 52, 55, 69,84
86, 62, 58, 03, 28, 30

3 št: 486, 991

4 št: 3298, 7150, 9615

8 št: 28349753,
64289150

Dario Kočevar
&
Peter Blagovič

PO LJUDSKEM VEROVANJU MOŠKEMU PODOBNO BITJE, KI PREBIVA V VODI, TUDI PREŠERNOVA PESEM	STALNI TROPSKI VETER, PIHA PROTI EKVATORJU	IZDAJALEC OVADNIK OVAJALEC	OBOROŽENI UPOR PROTI OBSTOJEČI VLADI	OLIVER TWIST	NENORMALNO POGOSTO IZTREBLJANJE	BIVALIŠČE UMRLIH	HOMERJEV EP O BOJIH GRKOV PRED TROJO	MIGUEL INDURAIN	DROG, KI VEŽE BAT Z ROČICO NA GREDI	SPOMLADI CVETOČA RASTLINA KROKUS IZ ČRK (FRANJA)
NAJMANJŠI KONTINENT NA ZEMLJI, DOMOVINA KENGURUJA										
SKUPEK VOŠČENIH CELIC V ČEVBELJEM PANJU				LJUBKOVALNA OBLIKA IMENA IVA				NECA FALK		
KANADSKI ROKOVSKI GASBENIK (BRYAN)				MELIŠČE				KURIR (NI SOL)		
NAJMANJŠI KONTINENT NA ZEMLJI, DOMOVINA KENGURUJA						POKRAJINA V SAUDSKI ARABIJI (NAROBE RISA)				
						OTROCI				
VELIK POKRIT IN ZAPRT PROSTOR (IZ ALAH)						STRIPOVSKI JUNAK FORD				

ŠALE

"Za naše slavnostno božično kosilo sem danes ustrelil tri gosi!"

"Ali so bile divje?"

"Gosi ne, kmet, njihov lastnik, pa je bil zelo divji."

UČITELJ: "Ne morem razumeti, da pri seštevanju napišeš vedno višjo vsoto, kot je seštevek. Ali ti oče nič ne pomaga?"

UROŠ: "Seveda mi, ampak morate vedeti, da je natakar!"

Dva okajena moža se sklanjata čez ograjo mostu in buljita v reko. Tedaj pa enemu padejo očala v vodo.

"O presneto, očala so mi padla v Savo!"

"Ne govori neumnosti, pod mostom teče Krka!"

"Kako naj brez očal ločim Krko od Save?"

"Kaj ti je v celotnem šolanju povzročilo največje težave?"

"Kako naj s kovancem odprem steklenico piva!"

"Če bi te prijatelj povabil v gostilno, namesto da bi šel v šolo, za kaj bi se odločil?"

"Za špricar!"

"Sinko, zakaj se ne učiš?"

"Ne morem, gabi se mi."

"Zakaj pa?"

"V knjigi sem našel dlako!"

Učenec je rešil ravnatelja, da ni utonil.

"Najlepša hvala," mu je rekel ravnatelj. "Zdaj lahko poveš kakšno željo, da ti jo izpolnim."

Učenec ne razmišlja dolgo: "Prosim, nikomur v šoli ne povejte, da sem vas jaz rešil!"

Komandirjev sin pride iz šole z nalogo, da ugotovi, kdo je napisal Sonetni venec. Pametni oče ne zna odgovoriti, zato odide v službo in da vsem podrejenim policistom nalogo, naj v treh urah ugotovijo, kdo je napisal Sonetni venec. Po dveh urah se s terena javi Marjan: "Gospod komandir, dva sta že priznala, tretji pa bo zdaj zdaj."

"Tukaj imam kovanec. Če bo mož, greva kegljat, če bo cifra, greva v disko, če se postavi pokonci, pa greva spat."

"Čakaj, morava biti pravična in dati možnost tudi knjigam. Če ostane v zraku, se bova učila!"

Zakaj je materino mleko za dojenčke boljše kot kravje mleko?

Materino mleko je vedno pravilno segreto, ne more se skisati, je sveže tudi ob nedeljah, poleg tega pa ga otroku servirajo v lepi embalaži.

KAZALO

UVODNIK	1
JUTRI JE NOV VELIČASTEN DAN	1
NAŠA ŠOLA	2
TEMELJNE USMERITVE V ŠOLSKEM LETU 1998/99	3
UČITELJSKI ZBOR	4
SREČANJE AGROŽIVILSKIH ŠOL SLOVENIJE V MARIBORU	4
SPREJEM NOVINCEV	4
BLAZNO RESN _o O MATURI	5
MATURANTSKI IZLET	6
ZGODBE UČENCEV	7
MOJA IZPOVED TEBI	7
PEKOVA POMOČNICA	8
NEDOKONČANE MISLI	8
SUZANI - MOJI PRIJATELJICI	9
ADIJO, LJUBEZEN MOJA	9
NEKDO	10
MUČNI OBČUTEK	11
Nekega dne	11
TRPLJENJE MLADIH DIJAKOV (op. Po "Trpljenju mladega Wertherja")	11
KOLINE	13
POGLEDI nekega klovna	14
NAPISAL BOM	14
PESMI IZ MOJIH SANJ	15
ČAS BEŽI	15
SOLZA	15
Pogorišče ljubezni	16
Kmetska pesem	16
Ti si ta	16
NA RAZPOTJU!	17
POVEST ZA OSLEPELE	17
ZMEŠNJAVA	17
BORBA	17
MAMA	18
LJUBEZEN	18
NAJ BO TAKO	18
INTELIGENČNO - PSIHOLOŠKI TEST ali	
KOLIKO POZNATE SVOJ INDIVIDUM?	19
GOJENJE MALIH ŽIVALI	22
Šport	23
BORILNE VEŠČINE – JUDO	23
NEKAJ O PLESU	25
KRIŽANKE	26
ŠALE	27

